1975 அக்டோபர் 29]

அளித்து வந்த தொகை எவ்வளவோ அதில் 50 சதவிகிதம் இப்போது அதிகமாக அளிக்கப்படுகிறது. பி.ஐ.எம். முதலான டாக்டர்களுக்கு ஏற்கனவே 150 ரூபாய் அரசும், 75 ரூபாய் தனிப்பட்ட ஒன்றியமும் கொடுத்துவந்தது. இப்போது 200-ம், 100-ம் ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. எல்.ஐ.எம். டாக்டர்களுக்கு மொத்தம் 100ம், 50-ம் ஆக வழங்கப் பட்டது. இப்போது 150-ம், 75-ம் ஆக வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. 7—10—1975-இல் மகப்பேறு உதவியாளர்களுக்கு 105-ம், 52½-ம் ஆக இப்போது உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் இயக்குநர் மூலமாக ஒன்றியத்தின் ஆணையர்களுக்குத் தெரிவித்து அவர்கள் நடைமுறைப்படுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக் கிறது.

•கிராமப்புறங்களில் சித்தவைத்திய நிலையங்கள்

* 114 வினா—**திரு. என். கிட்டப்பா**: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக் களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) ஊராட்சி மன்றங்கள் கிராமப்புறங்களில் சித்த வைத்திய நிலையங்களை நடத்திட அரசு வலியுறுத்தியுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அரசு ஏதேனும் உதவி அளித்து வருகின்றதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) இல்லை.

(இ) ஆனால், அரசு சில அடிப்படைகளில் அந்த மருத்துவ மனைகளைத் துவங்குவதற்கு உதவி அளித்து வருகிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவர் அவர்களே, அலோபதி முறையிலே மருத்துவ மனைகள் ஆங்காங்கே நிறுவுவதற்கு மிகுந்த அதிகமான செலவாகிற காரணத்தினாலே குறைந்த பட்சம் ஊராட்சி மன்றங்கள் இருக்கின்ற பகுதிகளிலாவது 4, 5 ஊராட்சி மன்றங்களை இணைத்து ஒரு மையம் ஏற்படுத்தி அங்கே சித்த வைத்திய மருத்துவமனையை ஏற்படுத்த வேண்டு மென்பதை அரசு ஒரு கொள்கையாக ஏற்று பரிசீலிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, பொது வாக கிராமப்பகுதிகளில் மருத்துவமனைகளைத் தொடங்கும் பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடத்திலே வழங்கப்பட்டிருக் கிறது. ஊராட்சி மன்றங்கள் அதை வலியுறுத்துவதன் மூலம், ஒன்றியங்கள் ஏற்பதன் மூலம் அந்தத் துறைக்கு அனுப்பி அதற்குப் பிறகு நலத்துறையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு மருத்துவமனைகளைத் தொடங்க வேண்டும். அப்படித் தொடங்கு வதை ஆதரிக்க பெரும்பாலும் அரசாங்கம் முன்வரும்.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன்: தலைவரவர்களே, சித்த வைத்தியசாலைகளை ஆதரிக்கும் வகையில் அறநிலையங்கள் சித்த வைத்தியசாலைகளை ஆரம்பித்தால் அதற்கு அரசு உதவி புரியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, அது அறநிலையங்களாக இருப்பதால்தான் ஆரம்பிக்கவே சொல்கிறோம். உதவி நிலையங்களாக இருந்தால் அவர்களிடத்திலே இந்த வேண்டுகோளை விடமாட்டோம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, குறிப் பிட்ட துறைகளில் இந்த சித்த வைத்திய முறையானது நல்ல பலனளிக்கும் வகையில் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திலும் இந்த சித்த வைத்திய மருத்துவ மனையை அமைக்க அரசாங்கம் இப்பொழுது கொடுப்பதைவிட அதிகப் பணம் கொடுத்து உதவ வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, பணம் ஒரு அளவுக்குக் கொடுப்பதை ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் ஒரு மருந்தகம் ஒன்றியத்தின் சார்பாக நடத்த ஏறத்தாழ 5,000 ரூபாய் உதவித் தொகை என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு கருத்து. கிராம மருத்துவ மனைகள் எங்கே தொடங்கப் பட்டாலும் அங்கே டாக்டர்களுக்கு அளிக்கப்படும் ஊதிய விகிதத்திலே—சம்பளம் என்று சொல்ல முடியாது, ஆனரோரியம் என்று சொல்லப்படும் அதிலே—நான் முன்பே குறிப்பிட்டபடி

1975 அக்டோபர் 29]

பங்குத் தொகை அரசாங்கம் வழங்குவதற்குச் சித்தமாக இருக்கிறது. உதவித் தொகையை அதிகப்படுத்தாத காரணத்தினுல்தான் சித்த மருத்துவமனைகள் தோன்றவில்லை என்று சொல்ல முடியவில்லை. பொதுவாக ஒன்றியத்திலே உள்ளவர்கள் அலோபதி மருத்துவமனைகளிலே ஆர்வம் காட்டுகிருர்கள். சில மருத்துவமனைகளை இந்த மருத்துவமனைகளாக மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்கிருர்கள். அதை உடனடியாக ஏற்றுக் கொள்வதில்லை, சிலயிடங்களில் கட்டாய சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் ஏற்றுக் கொள்கிருேம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, பஞ்சாயத்துக்களுக்கெல்லாம் ஆஸ்பத்திரிகளை நடத்துகின்ற பொறுப்பைக் கொடுக்காமல் அரசாங்கமே நேரடியாக நடத்துவதற்கான வழிவகைகளை ஏன் செய்யக் கூடாது? பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தில் இருக்கின்ற கோளாறுகளின் காரணமாக இப்படிப்பட்ட மருத்துவமனைகள் ஒழுங்காக நடைபெருமல் இருப்பதைப் பார்க்கிருேம். ஆகவே, நேரடியாக அரசாங்கத் துறையிலேயே இவைகளை நடத்துவதற்கு ஏதாவது ஆலோசனை இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, கிராம மருத்துவமனை என்ற திட்டமே முழுநேர மருத்துவமனையாக எல்லாயிடங்களிலும் இயங்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற அடிப்படையில் பிறந்ததாகும். ஒரு நாளைக்கு இரண்டு மணி நேரம் டாக்டர்களுக்கு வேலையிருக்கும். மீதி நேரத்தில் தனிப்பட்ட மருத்துவப் பணிகளை அல்லது வேறு பணிகளை அவர்கள் நிறைவேற்றலாம். அப்படிப்பட்ட மருத்துவமனைகள் அரசாங்கத்தின் சார்பாக நடத்துவது என்பது நடைமுறையில் இயலாத காரியமாகும். அரசாங்கம் பெரிய இயந்திரமாக இருக்க முடியுமே தவிர, ஆங்காங்குள்ள தனிப்பட்ட நிலைமைகளைப்பற்றி உள்ளாட்சி மன்றங்கள் அதிக அக்கறை காட்டினுல் அரசாங்கம் வேண்டிய தேவையான ஆலோசனைகளை அல்லது ஊக்கத்தை வழங்குவதற்கு முயற்சிக்கலாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, சித்த மருத்துவத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் தனிப்பட்டவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி அளித்து வருகிறது என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி உதவிகோரி எத்தனை மனுக்கள் வந்தன, அவைகளில் எத்தனை மனுக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன, எந்த அடிப்படையில் அவைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன என்பதற்கு மாவட்டவாரியாக அமைச்சரவர்கள் விவரம் அளிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, கேள்வியின் தொடக்கம் தவறாக இருந்த காரணத்தினால் கேள்வியின் நீளம் அதிகமாக நேரிட்டது. தனிப்பட்ட மருத்துவ மனைக்கு அரசாங்கம் இந்த உதவியை அளிக்கவில்லை. பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் மூலமாக ஆனரரி டாக்டர்கள் என்ற பொருள்பட தனிப்பட்ட சித்த மருத்துவர்கள் அல்லது ஆயுர்வேத மருத்து வர்கள் பார்ட் டைம் டியூட்டி என்ற முறையில் நியமிக்கப்பட்டு அது ரூரல் மெடிகல் இன்ஸ்டிட்யூஷன் என்ற முறையில் நடத்தப்படுகிறது. அதற்கு அரசாங்கம், டாக்டர்களுடைய சம்பளத்தில் ஒரு விகிதாசாரத்தை மானியமாக அந்த ஒன்றியத் திற்கு வழங்குகிறது. அவர்களிலே பெரும்பாலும் சித்த அல்லது யுனானி அல்லது ஆயுர்வேத மருத்துவத்தில் தகுதி பெற்றவர் களாகத்தான் அந்தக் கிராம மருத்துவமனைகளில் பணியாற்று கிறார்கள்.

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்: தலைவரவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாக கிராம மருத்துவமனைகள் நடத்தப் பட வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே இரண்டு கிராம மருத்துவமனைகள் தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே ஹோமியோபதி வைத்தியமும் நடைபெறவில்லை. அங்கே அலோபதி மருந்தும் இல்லை. எந்தவிதமான மருந்தும் இல்லாமல் டாக்டர்கள் சிகிச்சையளிக்க முடியாத நிலையில் பயனில்லாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நடைபெறும் கிராமப்புற வைத்தியசாலைகளுக்கு சித்த வைத்திய டாக்டர்களை நியமிப்பதற்கு அரசு உத்தேசிக்குமா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

1975 அக்டோபர் 29]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவர், ஊராட்சி மன்றத்தின் தலைவர் பொறுப்பிலேதான் இப்படிப்பட்ட மருந்தகங்கள் ஏற்படுத்தப் படுகின்றன. அங்கே எதுவும் நடைபெறவில்லை என்றால் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஒன்றியத்திற்குத் தெரிவித்தால் அவர்கள் ஒருவேளை பரிசீலிக்கக் கூடும். ஒன்றியத்தின் சம்மதம் இல்லாமல் அல்லது பேரூராட்சியின் சம்மதமில்லாமல் அரசாங்கமாகப் பார்த்து டாக்டர்களையோ வைத்திய முறைகளையோ மாற்றுவது இயலாது. ஆகவே, ஏதாவது குறையிருந்தால் ஒன்றியத்தின் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பிக்கலாம்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் அந்த சித்தவைத்திய மருத்துவமனைகள் பராமரிக்கப்படுகின்றனவா? அல்லது அரசு நேரடியாகப் பராமரிக்கிறதா? ஊராட்சி ஒன்றிய சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அதைப் பராமரிக்க முடியாமல், சமாளிக்க முடியாமல் இருப்ப தால், நிதி போதாமல் இருப்பதால் மருந்துகள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அவைகளை அரசாங்கமே நேரடி யாக எடுத்து நடத்த முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, நிதிப் பற்றுக்குறை என்பது ஊராட்சி மன்றத்திலே ஆரம்பித்து, ஒன்றியத்திலே வளர்ந்து, நகரசபையிலே இடம்பெற்று, மாநில அரசுக்குச் சம்பந்தம் உள்ளதாக ஆகி, மத்திய அரசு வரையிலே இருப்பது. நிதிப்பற்றுக்குறை என்பது வேறு, ஏற்றுக்கொண்ட பொறுப்பை நிறைவேற்றுவது என்பது வேறு. அவர்கள் தொடங்கிய மருத்துவமனைகளைப் பொறுத்தவரையில், நிதி இருக்கிறது என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, ஆர்.டி.எல்.ஏ. செயலாளருக்கு வந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, நிதியிருக்கிறது என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு அவைகள் செயல்படுத்தப் படவில்லை என்றால் அது குற்றம்.

திரு. தி. பொன்னுமலை: தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் 5,000 ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக அமைச்சர வர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களில்

50 கிராமங்கள் இருக்கின்றன, 40 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அவ்வளவு பெரிய ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இந்த 5,000 ரூபாய் போதாது. ஆகவே, அதற்கு அதிகமாக ஒதுக்கு கின்ற உத்தேசம் ஏதாவது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் மூலமாக அதிலே இணைக்கப்பட்ட குடும்ப நலத் திட்ட நிலையத்திற்கு 80,000 ரூபாயை அரசாங்கம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் செலவிடுகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் சார்பிலே தொடங்கப்படும் மருத்துவ மனைகளை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக முதல் மருந்தகத்தைக் தொடங்க, ஃபார்ஸ்ட், அந்த ஒன்றுக்கு மட்டும் மாநில அரசு 5,000 ரூபாய் அளவிற்கு உதவி செய்வது என்ற திட்டம் பல ஆண்டுகளாக இருக்கிறது. மேலும் மருந்தகங்களைத் தொடங்க வேண்டுமானால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிதிநிலைமைக்கேற்ப தொடங்கலாம். ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் நிதியில்லை என்றாலும் ஊராட்சி மன்றங்களில் நிதியிருந்தாலும் ஊராட்சி ஒன்றியத் திற்குத் தெரிவித்து தொடங்கலாம். இது அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய நல்ல பணி.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: சார், சித்த வைத்திய முறையானது மிகவும் பழமையானதும், மிகவும் பிரயோசனம் உள்ளதுமாக இருந்தாலும்கூட இன்றைக்குள்ள நிலைமையில் அலோபதி முறையில்தான் மக்கள் கவர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். அதிலே கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையின் காரணமாக சித்த வைத்தியத் திற்கு அவர்கள் வரவில்லை. இந்த சித்த வைத்தியம் பழமை யானதும், நல்லதும் என்று கருதுவதாலே இந்த சித்த வைத்திய முறைகளை மேம்படுத்தவோ அல்லது விரிவுபடுத்தவோ செய்யும் முறையில் மக்களிடத்திலே சொல்லி இதில் கவர்ச்சியை உண்டாக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் அரசாங்கத்தால் எடுக்கப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1975 அக்டோபர் 29]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன், கவர்ச்சி நீண்ட நாளைக்கு நிலைக்காது. கவர்ச்சியை உண்டாக்கும் முயற்சியில் தமிழக அரசு இப்பொழுது ஈடுபடவில்லை. ஆனால் சித்த வைத்தியத்தின் தனிச் சிறப்புக்களைப் பற்றி, பிற மருத்துவங்களில் இல்லாத முறையில் எந்தெந்த வகைகளில் இதற்குத் தனிச் சிறப்பு உண்டு என்பதைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெறுவதன் மூலமாகவும், நீண்ட காலமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் சில மருந்துகளின் தரத்தை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலமாகவும், அப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சிகளை அலோபதி மருத்துவர்களுக்கு அனுப்பி அவர்கள் அதைப் பரிசிலித்து ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்வதன் மூலமாகவும் சில மருந்துகள், சில முறைகள் சிறப்படைய ஓரளவுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் சித்த மருத்துவத்தின் உண்மைகளை வெளிப்படுத்த அரசு மேலும் ஈடுபட்டு பல நூல்களை வெளிக் கொண்டு வர அச்சு ஏற்றும் பணி நடைபெறுகிறது. இதற்கான முயற்சியில் சென்னையில் இரண்டு மூன்று ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் சித்த மருத்துவத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. அந்த ஆராய்ச்சி வளர்ந்தால் அதற்கு மேலும் மதிப்பு வளரும். மக்களிடத்தில் சித்த மருத்துவத்தின் சிறப்பை எடுத்துச் சொல்லும் கடமை இருக்கிறது, அந்தக் கடமையை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் மேற்கொண்டால் மக்கள் நல்ல பலன்களை அடைவார்கள்.

கைத்தறித் துணிகள் விலை

*115 வினா—**திரு. என். கிட்டப்பா** : மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கூட்டுறவு கைத்தறி நிறுவனங்களில் விலை நிர்ணயம் எந்த அடிப்படையில் செய்யப்படுகின்றது ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : துணி நெய்வதற்கு உபயோகப்பட்டுள்ள நூலின் அடக்க விலை, சாயம் போடுவதற்கு ஏற்பட்ட செலவு, நெசவாளருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சம்பளம் இவற்றோடு இலாபத்தைச் சேர்த்து பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் துணியின் விலையை நிர்ணயிக்கின்றன.